

Йоше стърчаха кочанитѣ на царевицата. Плуга имъ удивително тежѣкъ и грубъ. Два чивта върѣгнати волове едвамъ го влачатъ. Азъ забѣлѣзахъ у една кола, която теглеха единъ чивтъ биволи, крайно първобитни колела: между четирѣ тѣхъ имъ части, които образуватъ кръгъ или по скоро „многожгълникъ“ оставаха свободни междини. Такива колела ги наричатъ недоправени и тѣ, дѣйствително, сж такива. Кираджия ми обясни, че тѣ се оставятъ така за по голѣма пжргавина.

Ний влизаме въ България прѣзъ митническия постъ на Суковския Мостъ. Изведнаждъ се види, че границата тука е прѣкарана не отъ история и географическо очертание, но отъ трактатъ; два стълба, ето ти всичко, което указва на нея. Тѣй като ний минаваме въ брчка на сръбската администрация, то българскитѣ жандарми ни даватъ честъ на караулъ, а митничаритѣ не ни прѣгледватъ багажа; но азъ виждамъ онѣзи многочисленни формалности, на които се подхвърля еврейна, който вози въ една голѣма кола австрийски стоки отъ Смедерево въ София. Какъвъ дълъгъ пътъ и колко разноси за прѣвозване! И колко много щене да спомогне тука желѣзницата! Сърбия и до сега е запазила много низка тарифа, която не прѣвишава 3 или 5⁰/₀ цѣнность и, което съставлява изключение, тя се прилага и къмъ извознитѣ прѣдмети. Българската тарифа е по висока и има покровителствени стремления. Така, на виното взематъ мито 25 ст. на ока, вслѣдствие на това вино, което въ Пиротъ струва 20 ст., въ София се дава 80 стот. и левъ. Митничара ми разказа, че отъ Сърбия въ България минава главно масло и сирене, които се разнасятъ до Цариградъ, и послѣ калчица и вѣжъя. Прѣзъ Суковския Мостъ въ 1882 г. е прѣкарано стока само за 2,500,000 лева. Всяка стока внесена и изнесена между Сърбия и България въ сжщата година имала цѣнность 4,500,000. Това е твърдѣ малко. Може да помисли човѣкъ, че тѣзи двѣ страни сж раздѣлени съ китайска стѣна! Трѣбва, обаче, да се признае, че това зависи отъ затруднителното съобщение.

За полза ще бжде и на двѣтѣ господарства — съсѣди